BUCUR BUNESCU – O CARIERĂ DE EXCEPȚIE ÎN COMERȚUL BUCUREȘTEAN DIN PRIMA JUMĂTATE A SECOLULUI XX

George H. Mărculeț

POPP & BUNESCU – un nume binecunoscut bucureștenilor din epocă, a fost una din cele mai longevive și mai prestigioase firme de comerț din capitală, cu o activitate desfășurată pe parcursul a aproape cinci decenii, între anii 1900 și 1948. Profesionalismul, energia și imaginația cu care s-a construit afacerea, calitatea serviciilor și a mărfurilor, au asigurat continua dezvoltare a firmei, sub diverse forme, până la finalul dramatic din anul 1948. Povestea firmei „Popp & Bunescu" este un exemplu de reușită a inițiativei românești într-un domeniu concurențial nemilos, cum este cel al comerțului și totodată povestea vieții omului talentat și tenace, care a fost Bucur Bunescu. Vom prezenta în continuare cronologic, atât principalele date din viața personală a lui Bucur Bunescu, cât și principalele momente din evoluția firmei, după documente și mărturii.

Bucur Bunescu s-a născut în anul 1876 lângă Brașov, în satul Turches, unul din cele șapte sate care s-au unit mai târziu sub numele de Săcele. Tatăl lui era oier și adesea ajungea cu oile, în transhumanță, până în Dobrogea. În 1887, la traversarea Dunării, bacul s-a răsturnat și oierul a murit înecat împreună cu turma sa.

După această tragedie, cei trei copii rămași și mama lor, au trebuit să-și caute mijloace de trai. Bucur, în vârstă de numai 11 ani, a luat drumul Bucureștiului, unde a intrat ca băiat de prăvălie la comerciantul Nicolae Popp. După un an, celălalt frate, Nicolae, a plecat și el în Regat, ajungând la Buzău, unde și-a găsit o slujbă asemănătoare. Destinele celor doi frați vor avea, dealtfel, multe similitudini.

Munca prestată de Bucur în prăvălia lui Nicolae Popp, priceperea dovedită în negustorie, au făcut, se pare, o impresie deosebită patronului, care, după câțiva ani buni, la începutul anului 1900, hotărăște să îl ia ca asociat pe fostul lui băiat de prăvălie, deși între ei era o diferență de vârstă apreciabilă.

Astfel, la 29 aprilie 1900, ia naștere **Asociația în nume colectiv Popp & Bunescu,** cu sediul în str. Pânzari nr. 4, între Nicolae Popp, domiciliat în Calea 13 Septembrie nr. 64, și Bucur Bunescu, cu locuința în str. Dimineții nr. 11 bis.

Pânzari nr. 4 va deveni mai târziu Șepcari nr. 4, din rațiuni de nomenclatură urbană. Aici se va ridica o clădire cu parter, mezanin, etaj și mansardă. La parter și mezanin funcționa magazinul Popp & Bunescu. În acest imobil se aflau și birourile firmei.

Asociația celor doi comercianți este prelungită în anii 1905, 1911 și 1920. De notat că abia în 1920 imobilul din str. Pânzari nr. 4 va intra în proprietatea firmei.

În anul 1915, aflam de existența unei sucursale Popp & Bunescu în strada Pânzari nr. 1 colț cu strada Bărăției, sub titulatura: Magazinul la „Împăratul Traian".

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

Centrala va rămâne la această adresă până spre sfârșitul anilor '30, chiar în condițiile existenței primului tronson din marele magazin Popp & Bunescu din str. Bărăției (azi Magazinul București).

Profilul comercial al firmei era denumit la începutul secolului XX, de „brașovenie", termen arhaic, întâlnit încă din secolul XVII, prin care inițial se denumeau produsele aduse de negustorii români din Scheii-Brașovului. Termenul de „brașovenie" a rămas în uz până la sfârșitul anilor '20 ai sec. XX, când mai erau apanajul exclusiv al negustorilor brașoveni. „Brașovenie" a fost înlocuit treptat cu „produse de manufactură". În fapt, magazinele Popp & Bunescu comercializau: stofe, pânzeturi, lenjerie, articole de galanterie, covoare, perdele, ș.a. specializare neschimbată timp de jumătate de secol.

După ani de muncă, apar și roadele. În 1918, Bucur Bunescu, în etate acum de 42 de ani, este în măsură să cumpere o proprietate întinsă din Calea Moșilor numerele 122, 124, 126–128, astăzi 118–122. Imobilul cuprindea mai multe corpuri de clădire cu acareturile aferente, dintre care cea mai importantă, existentă și astăzi, este construcția de la nr. 122 actual, inclusă în Lista Monumentelor din municipiul București. Bunescu cumpără această proprietate de la moștenitorii moșierului Iancu Haritiadi la data de 14 decembrie 1918.

Construcția principală, în stil eclectic, cu parter și etaj, este edificată în perioada 1895–1896 (autorizația nr. 48 din 1 iunie 1895), și este opera arhitectului francez J. Berthet. În această casă, la etajul 1, Bucur Bunescu se va muta împreună cu proaspăta lui soție, Valeria, născută Petrescu. Căsătoria avusese loc cu puțin timp înainte, la 20 Noiembrie 1918. Soții Bunescu vor locui aici până în anul 1942.

La 28 noiembrie 1919, **societatea în nume colectiv Popp & Bunescu,** cu sediul în str. Pânzari nr. 4, cumpăra proprietățile din strada Bărăției nr. 4, 6, 8, de la Maria A Popovici, Joan G. Boamba, Viorica G. Boamba și M.E. Diamandi. Din actul de vânzare-cumpărare aflăm că cele trei adrese au format în trecut un singur imobil, în proprietatea lui J. G. Manu.

La parterul acestuia funcționa magazinul de pânzărie și manufactură „La Wilhelm Tell" al lui F. Blumer, ce constituia, alături de magazinul „Ruleta" – deschis în 1898 de Adolphe Grunberg, latura importantă a micuței piețe ce avea în centru, după 1906, statuia Lupoaicei – darul Romei. După cum se va vedea mai departe, pe această proprietate se va ridica **tronsonul 1** al viitorului magazin Popp & Bunescu. Amplasamentul era de prima mână, micuța piață așezată la gura străzii Lipscani, fiind unul din punctele fierbinți ale comerțului bucureștean, asemenea Pieței Sf. Anton.

În bilanțul întocmit în Decembrie 1920, sunt consemnate următoarele imobile în proprietatea Asociației: str. Bărăției nr. 30, cumpărat în 1915 și 1920, str. Pânzari nr. 4, cumpărat în 1920, str. Pânzari nr. 6, adjudecat în 1920, str. Bărăției nr. 4, 6, 8, cumpărat în 1919.

Tot în Decembrie 1920, cei doi asociați hotărăsc de comun acord să procedeze la o „lichidare parțială". Această inițiativă nu modifică cu nimic contractul de asociere dintre ei, respectiv funcționarea firmei Popp & Bunescu, lucru dealtfel stipulat, ci privește numai imobilele prevăzute în capitalul social. Cei doi își împart astfel proprietatea comună:

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

– Nicolae Popp preia în deplină proprietate imobilele de la adresele str. Pânzari nr. 4, str. Pânzari nr. 6, str. Bărăţiei nr. 30.

– Bucur Bunescu preia în deplină proprietate imobilul din **str. Bărăţiei nr. 4, 6, 8.**

Ca proprietar exclusiv al acestui imobil, în iunie 1929, Bucur Bunescu înaintează Primăriei Municipiului Bucureşti cererea de autorizare a unei noi construcţii pe terenul din **str. Bărăţiei nr. 2.** Ca o paranteză, trebuie menţionat că, după 1920, s-a înfăptuit o renumerotare a clădirilor de pe str. Lipscani şi str. Bărăţiei. Astfel, magazinul „Ruleta", care avea nr. 2 pe str. Bărăţiei, primeşte nr. 94 pe str. Lipscani, nr. 78 pe str. Lipscani devine nr. 92, nr. 76 („La Papagal") devine nr. 90, etc. **Pe str. Bărăţiei, nr. 2 se atribuie numerelor 4, 6, 8.** Nr. 10 devine nr. 4, nr. 12 devine nr. 6, etc.

Fiind vorba de construcţia marelui magazin Popp & Bunescu, actualmente magazinul Bucureşti, suntem datori a da mai multe amănunte şi a face unele comentarii.

Întocmirea proiectului este încredinţată arhitectului M. Maller. Amplasamentul ridica unele probleme: planul de alinieri decretat pentru strada Lipscani, prevedea o lărgire a străzii în această zonă, cu cca 4.00 m. Noua racordare cu str. Bărăţiei reclamă retragerea cu 1.00 m a colţului clădirii şi curbarea locală a faţadei, soluţie dezavantajoasă din toate punctele de vedere. Comisia Tehnică a Primăriei admite renunţarea la aceste pretenţii în schimbul unei declaraţii a proprietarului „autentică şi transcrisă, prin care se obliga ca, atunci când imobilul din dreapta (magazinul Ruleta) se va aşeza pe aliniere, va dărâma fără nici o pretenţie sau somaţiune porţiunea de construcţie ieşită din aliniere". Din fericire, această aliniere, care urma să radă o latură a străzii Lipscani, nu a fost materializată niciodată.

Construcţia autorizată şi executată este, de fapt, primul tronson al actualului magazin „Bucureşti". Clădirea realizată în această etapă are subsol, parter şi şase etaje, ultimele două etaje având retrageri. Arhitectura faţadei nu surprinde în mod deosebit: simplitate, funcţionalitate, marcarea puternică a orizontalelor, conform principiilor arhitecturii moderne a epocii. Este interesantă prisma verticală de sticlă, luminată noaptea, cu rol de reclamă, pe care se putea citi „Popp & Bunescu". Piesele de prindere ale acestei prisme se mai pot vedea şi astăzi.

Adevărata reuşită a soluţiei de arhitectură este rezolvarea faţadei la nivelul parterului. Linia sinuoasă a vitrinelor cu sticlă curbată produce un efect de eleganţă extraordinar, mai ales noaptea. Nu exagerăm afirmând că nu au fost întrecute de nici un magazin bucureştean până astăzi. Din păcate, o bună parte din vitrinele curbe au dispărut şi au fost înlocuite cu improvizaţii. Uzura materialelor le dă un aspect ponosit. O atentă şi corectă restaurare le-ar putea reda strălucirea inegalabilă.

La începutul anilor '30, Nicolae Popp moare la o vârstă înaintată. Nu cunoaştem nici anul şi nici împrejurările. În semn de preţuire pentru mentorul anilor de început, pentru prietenul şi asociatul de mai târziu, Bucur Bunescu va păstra în continuare titulatura, acum de notorietate, „Popp & Bunescu".

În 1932, fiind trecut de 55 de ani şi neavând urmaşi, Bunescu ia hotărârea să înfieze un copil, pe Rada, născută în 1924, care îi va fi moştenitoare.

După dispariţia lui Popp, Bunescu înfiinţează **„Societatea în nume colectiv Bucur Bunescu & Comp."** cu emblema **Popp & Bunescu.** În mai 1936, această nouă societate îşi adjudeca la licitaţia organizată de Creditul Funciar Urban, proprietatea din str. **Bărăţiei nr. 6 (fost 12),** pentru suma de 3.300.000 lei.

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

În 1936–1937, Bunescu achiziționează la Valea Călugărească un teren cultivat cu viță de vie și o casă veche de moșie pe care o renovează, o extinde și o dotează cu generator propriu de curent. Cu spiritul de întreprinzător neobosit, înființează aici o fermă.

În 1937, lichidează Societatea în nume colectiv Bucur Bunescu & Comp. În aceste împrejurări, unul din membrii componenți ai societății, Gheorghe Postolea, îi vinde, la data de 2 Iunie 1937, lui Bucur Bunescu, personal, drepturile indivize de 31,55% pe care le deținea asupra imobilului din **str. Bărăției nr. 6.** Așa cum se precizează în convenție, „Dl. Bucur Bunescu rămâne proprietar exclusiv și absolut asupra întregului imobil din București, str. Bărăției nr. 6".

La 24 iunie 1937, în locul vechii societăți, se înființează **Societatea Anonimă Română „Popp & Bunescu",** cu sediul în str. Bărăției nr. 2. Din actul constitutiv aflăm că obiectul societății este: „Importul și comerțul de manufactură, bumbace și orice textile, în detaliu și cu ridicata". Capitalul social este de 15.000.000 lei, împărțit în 15.000 acțiuni la purtător. Acționarii S.A.R. „Popp & Bunescu" sunt următorii:

1. Bucur Bunescu – 5.000 acțiuni – 5.000.000 lei
2. Valeria Bunescu – 2.500 acțiuni – 2.500.000 lei
3. Gheorghe Postolea – 3.500 acțiuni – 3.500.000 lei
4. Zaharia Olteanu – 1.000 acțiuni – 1.000.000 lei
5. Theodor Nicolau – 1.000 acțiuni – 1.000.000 lei
6. Cicerone Boros – 1.000 acțiuni – 1.000.000 lei
7. Ion Ursu – 1.000 acțiuni – 1.000.000 lei

Președintele Consiliului de Administrație este „desemnat și ales", Bucur Bunescu, vicepreședinte, Gheorghe Postolea, iar directori, Zaharia Olteanu și Ion Ursu.

Din datele care le avem, se pare că nu a existat o emisiune de acțiuni tipărite, destinate circulației. Posesorii de acțiuni beneficiau de un „certificat de acționar" în care era specificat numărul de acțiuni deținute.

La 1 Noiembrie 1937 se înființează o **sucursală în Calea Griviței nr. 117,** în spațiu închiriat, iar la 15 decembrie 1937, **o sucursală în str. Bărăției nr. 6.**

Pentru o scurtă perioadă, a ființat o **„Fabrică proprie de țesături de lână și mătase"** într-un spațiu închiriat în Șoseaua Mihai Bravu nr. 166. Se pare că a fost un experiment care nu a dat rezultate și nu a fost continuat.

În iunie 1938, Bucur Bunescu cumpăra de la Leon Deutsch proprietatea din **str. Bărăției nr. 4 (fost 10).** Stăpânind proprietățile din str. Bărăției numerele noi 4 și 6, Bucur Bunescu este acum în măsură să se gândească la etapa a doua a investiției lui principale. Are acum 62 de ani și este mai activ ca oricând.

Comanda proiectul celui de-al doilea tronson al marelui magazin, arhitectului Nicolae Ionescu. Autorizația este obținută la **15 septembrie 1939.** De remarcat formularea din cererea de autorizare: „planurile au fost întocmite astfel încât să satisfacă nevoile imperioase ale comerțului ce practicam de peste 50 ani în acest cartier". Rezolvarea fațadei se face în ideea unei simetrii depline. Etajul 5 a fost modificat la întreaga clădire, eliminându-se retragerea existentă la primul tronson, fiind tratat ca un etaj curent.

Noul tronson este gata într-un an, astfel că Bunescu depune la Camera de Comerț o cerere de modificare în care anunță: **„Începând de la data de 26 octombrie 1940**

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

firma şi-a extins activitatea şi în clădirea alăturată, nou construită, cu care are comunicaţie directă, formând un singur magazin". Cu această ocazie, capitalul social al societăţii se majorează la 20.000.000 lei. Bunescu şi-a văzut astfel realizat visul. Noua adresă a magazinului Popp & Bunescu este **str. Bărăţiei nr. 2–6.**

Tăierea bulevardului este în plină desfăşurare. Proprietăţile învecinate fiind în curs de expropriere, Bunescu se adresează primarului Dombrovschi, anunţând că doreşte să cumpere suprafaţa de teren rezultată din exproprierea imobilului învecinat din str. Bărăţiei nr. 8. **„Pe acest teren voi construi în continuare".** Avea deci în vedere extinderea în viitor a magazinului cu încă un tronson, lucru care nu s-a mai realizat.

La 11 noiembrie 1940 cumpăra pe numele soţiei, Valeria Bunescu, o casă de vacanţă la Sinaia, de la Frederic Michelson, comerciant.

La 30 octombrie 1941 reuşeşte o mare achiziţie imobiliară cumpărând de la Ioan I.V. Socec un imobil amplu cu un teren de 1804 mp în şoseaua Kiseleff. Clădirea, deteriorată de cutremurul din 1940, este reparată şi renovată. Bucur Bunescu se va muta aici împreună cu familia, în anul următor.

La 17 aprilie 1944 are loc la Mănăstirea Sinaia, nunta fiicei, Rada cu Corneliu Chelaru, ofiţer medic în Garda Regală. Casele din Calea Moşilor sunt date fiicei ca dotă.

La 7 octombrie 1944, Adunarea generală a acţionarilor consemnează existenţa unui capital social de 45.000.000 lei şi a unui beneficiu pe anul 1943 de 27.848.390 lei. Este an de război şi Adunarea generală „ţinând seama de situaţiunea economică generală, care impune multă chibzuinţă în desfăşurarea activităţii viitoare a societăţii, hotărăşte ca numai o parte din beneficiu să se distribuie acţionarilor, iar restul să fie destinat pentru constituirea de noi rezerve".

În anul 1946, în baza Deciziei Ministerului Industriei şi Comerţului nr. 68463 din ianuarie 1946, se procedează la revizuirea firmelor înmatriculate la Oficiile Registrului Comerţului. La revizuirea firmei „Popp & Bunescu" Societate Anonimă, din 14 martie 1946, se consemnează ca obiect de activitate: „Importul şi comerţul de manufactură, bumbace şi orice textile, articole de sport". Se arată existenţa unui capital social de 120.000.000 lei, şi a cifrei vânzărilor pe anul 1945 de 1.459.663.823 lei. Adresa este str. Bărăţiei nr. 2.

Adunarea Generală a acţionarilor din 25 iulie 1947 prezintă tabloul acţionarilor, la 10 ani de la înfiinţarea Societăţii Anonime. Capitalul social este de 240.000.000 lei împărţit în 240.000 acţiuni, deţinute astfel:

1. Bucur Bunescu	–	62.000 acţiuni	– 62.000.000 lei
2. Valeria Bunescu	–	36.000 acţiuni	– 36.000.000 lei
3. Gh. Postolea	–	55.200 acţiuni	– 55.200.000 lei
4. Z. Olteanu	–	35.176 acţiuni	– 35.176.000 lei
5. Ioan Ursu	–	35.400 acţiuni	– 35.400.000 lei
6. Eugen Cizek	–	12.000 acţiuni	– 12.000.000 lei
7. Livia (Rada) Chelaru	–	4.000 acţiuni	– 4.000.000 lei
8. D. Niţescu	–	224 acţiuni	– 224.000 lei

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

Beneficiul net pe anul 1946 este de 104.670.710 lei. Totalul activelor la 31 decembrie, cuprinzând disponibilul din bănci, mărfuri, mobilier și vehicule se ridica la suma de 1.978.571.253. Acestea au fost ultimele date care au mai putut fi găsite despre firma „Popp & Bunescu".

Anul 1948. Bunescu este acum în vârstă de 72 de ani și este la apogeul carierei și al realizărilor sale. Este președintele și principalul acționar al uneia din cele mai mari și mai solide întreprinderi comerciale din România cu o apreciabilă cifră de afaceri. Are numeroase proprietăți care dau garanția siguranței pentru viitorul familiei și a urmașilor. Nimic nu părea să poată clinti acest edificiu de granit, ridicat piatră cu piatră, preț de peste șase decenii de muncă. Și totuși...

Evenimentele politice de după război lăsau să se întrevadă, desigur, iminența introducerii elementelor de tip sovietic în economie, însă ceea ce a urmat a întrecut orice închipuire. Într-o zi din luna mai a anului 1948, pe când Bucur Bunescu se afla în biroul de președinte, un grup de persoane a intrat și i s-a comunicat sec că, începând din acel moment, magazinele „Popp & Bunescu" aparțin statului. A fost invitat să plece. Totul verbal, fără nici un document scris și în absența oricărui cadru legal – ne aflam cu o lună înainte de naționalizarea din iunie 1948. Abia în faimosul Decret nr. 92 din 1950, imobilul din str. Bărăției nr. 2 apare menționat în „Tabelul cu imobilele naționalizate în București", la poziția 790, alături de proprietatea din Calea Moșilor. Până în 1950, Bucur Bunescu a continuat, dealtfel, să-și plătească impozitul pe clădirile confiscate.

În „Registrul de revizuire a numerotării imobilelor și apartamentelor" din 1948, la adresa din str. Bărăției nr. 2, va figura „Magazinul de stat București".

În august 1948, prin „dispoziție verbală", Bucur Bunescu este somat ca, în 24 de ore, să elibereze casa din Șos. Kiseleff, unde locuia împreună cu soția și cu familia fiicei. Li se oferă două camere cu chirie în Bd. Hristo Botev nr. 28, unde se vor muta renunțând la majoritatea mobilierului și a bunurilor. În această locuință modestă Bunescu își va petrece restul vieții. Tot în august 1948 i se confisca, în același mod, și casa din Sinaia. Ca un corolar al acestor evenimente dramatice, în toamna anului 1948 i se face o percheziție amănunțită în noua locuință din Bd. Hristo Botev.

Forma „legală" a raptului celor două case este imaginată de un proces ținut în octombrie 1954, prin care, în temeiul Decretului nr. 111 din 1951, casele sunt confiscate datorită faptului că „proprietarul și-a abandonat proprietatea, a plecat la un domiciliu necunoscut și nu s-a mai ocupat de administrarea proprietății" (sic!).

Bucur Bunescu a rezistat cu stoicism loviturilor care i-au anihilat lucrarea întregii vieți. S-a putut considera un „norocos" că nu a fost și arestat, lucru care nu se poate spune și despre fratele lui, Nicolae. După cum am amintit la început, Nicolae Bunescu a plecat de copil spre Buzău, unde, asemeni fratelui, a început ca băiat de prăvălie, reușind după ani de muncă, să-și construiască propria societate comercială. În anii '20 și '30 ai secolului trecut, îl găsim proprietar al marelui magazin de manufactură, după unele păreri, cel mai mare magazin universal din Buzău, „La crucea albă" din str. Târgului nr. 33. După naționalizare a fost arestat.

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

În anul 1962, potrivit relatărilor membrilor familiei, Bucur Bunescu, în vârstă de 86 de ani, dar sănătos şi deosebit de activ, primeşte o scrisoare din partea lui Gheorghiu-Dej, prin care acesta îl solicita să îi fie consilier pe probleme comerciale. A refuzat, considerând propunerea drept „culmea tupeului".

Bucur Bunescu se stinge din viaţă la 20 septembrie 1965, în vârstă de 89 de ani.

Casa lui Bunescu din Şoseaua Kiseleff a avut o istorie spectaculoasă. După alungarea proprietarului, aici şi-a stabilit reşedinţa Ana Pauker. O Hotărâre a Consiliului de Miniştri, trece casa din proprietatea statului „în folosinţă gratuită a Partidului Muncitoresc Român". Ana Pauker a locuit aici până la arestarea ei, în 1953. După cum scrie Marius Mircu în cartea „Dosar Ana Pauker" (editura Gutenberg, Bucureşti, 1991):

„Ana Pauker a fost ridicată de la locuinţa ei de pe Şoseaua Kiseleff. Locuinţa somptuoasă, pe măsura rangului deţinut (generalul-colonel Alexandru Drăghici, ministru al Afacerilor Interne, s-a ocupat personal de organizarea arestării, ceea ce nu l-a împiedicat, mai apoi, să se mute în clădirea înconjurată de o vastă grădină...)". Vasta grădină de care se aminteşte, având aprox. 10.000 mp, se compune din cei 1.804 mp ai proprietăţii Bunescu, plus alte patru proprietăţi confiscate.

De la sfârşitul anilor '60 şi până astăzi, casa Bunescu din Şoseaua Kiseleff, plus grădina înconjurătoare, este reşedinţa ambasadorului S.U.A. la Bucureşti. Procesele de retrocedare sunt în curs.

Casa din Sinaia a fost luată iniţial de Ministerul Afacerilor Interne şi destinată oaspeţilor străini. Mai târziu a devenit „Casa Crucii Roşii". A fost trecută apoi la O.J.T. (Organizaţia Judeţeană de Turism) cu funcţiunea de casă de oaspeţi, apoi, după 1990 a aparţinut S.C. Montana S.A. A fost retrocedată urmaşilor lui Bucur Bunescu.

Casele din Calea Moşilor nr. 118–122 au fost, de asemenea retrocedate, după 1990, proprietarilor de drept.

Magazinul „Popp & Bunescu", astăzi Magazinul „Bucureşti", cu adresa nouă, Bd. I.C. Brătianu nr. 36, are pe rol procesul de retrocedare.

SUMMARY

Bucur Bunescu – An Exceptional Career in the Bucharestan Trade, During the First Half of the 20th Century

„Popp and Bunescu" was a well-known firm to Bucharestans; its activity spread over more than fifty years, between 1900–1948. Bucur Bunescu's professionalism, energy, inventivity, the quality of his merchandise, have ensured the continuous growth of his affairs.

The author presents the tradesman Bucur Bunescu and the main moments in the evolution of his firm, according to documents and various pieces of evidence.

Autorul mulţumeşte d-nei Oltea Croitoru şi d-lui Valentin Chelaru pentru colaborarea la întocmirea acestui material şi pentru amabilitatea cu care i-au pus la dispoziţie documente din arhiva familiei.

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

Magazinul Popp & Bunescu în anul 1938 (MMB) În medalion: Bucur Bunescu

Magazinul Bucureşti în anul 2001

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

Magazinul Popp & Bunescu din str. Pânzari nr. 4 în anii '30 (mai târziu str. Şepcari nr. 4) (MMB)

Str. Bărăţiei în anul 1935. În dreapta, magazinul Popp & Bunescu (MMB)

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

Reclame din perioada interbelica

Bucur Bunescu în anii '40

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

Bucur Bunescu cu soţia, Valeria,
în anii '40

Casele din Calea Mosilor 118–122, în anul 2000

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro